

O lakomnosti

V Janezu 10:10 Jezus pravi:

„...jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju.”

Mnogi vzamejo ta verz, ga izolirajo in ga prevajajo kot obljubo življenja brez težav in polnega vseh vrst »blagoslovov«, ki si jih zamislijo zase in svojo družino, zlasti na področju financ in zdravja. Čeprav takšen pogled privlači meso, je vendarle izkrivljanje evangelija, lažni evangelij. Zlasti v zvezi z bogastvom pravo krščansko življenje ni življenje, ki ga išče. Kot bomo videli, Sveto pismo jasno kaže, da bogastvo ne more biti veljaven cilj za pravega kristjana. Kakor je Pavel rekel v 1 Timoteju 6:7-10:

1 Timotej 6:7-10

„Nič namreč nismo prinesli na svet, tudi odnesti ne moremo nič. **Ako imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Kateri pa hočejo obogateti, padejo v skušnjava in zanko in v mnoge nespametne in škodljive želje**, ki pogrezajo ljudi v pogubo in pokončanje. **Zakaj korenina vsega zla je lakomnost**; njej so se nekateri vdali, pa so zašli od vere in sami sebe prebodli z mnogimi bolečinami.”

„Ako imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni”: edino, kar potrebujemo, bratje in sestre, je hrana in oblačila. Grška beseda, ki je tu prevedena kot „oblačila”, bi bilo bolje prevesti kot „pokrivala”. Če imamo hrano in pokrivala – tj. prostor za življenje (da smo „pokriti”) in oblačila, da se oblečemo –, bi morali biti zadovoljni. To je vse, kar potrebujemo! In to nam je naš Gospod obljubil, da nam bo zagotovil, in nam rekel, naj se sploh ne skrbimo (Matej 6,28–34)! Toda nekateri se ne le skrbijo za te stvari, ampak hočejo biti tudi bogati! Vendar ta odlomek – in mnogi drugi, ki jih bomo videli – ne pušča nobenega dvoma: želja po bogastvu bo usodna za našo vero. Kot smo pravkar prebrali:

»Kateri pa hočejo obogateti, padejo v skušnjava in zanko in v mnoge nespametne in škodljive želje, ki pogrezajo ljudi v pogubo in pokončanje.« Vidite, da odlomek ne govori o tistih, ki **so** bogati, ampak o tistih, ki **želi**jo biti bogati! Če je nekdo reven, vendar želi biti bogat, spada med tiste, ki jim je to opozorilo namenjeno. Po drugi strani pa je lahko nekdo bogat – ne da bi to dejansko iskal –, vendar svoje bogastvo uporablja za evangeljske namene, kot so hranjenje revnih, pomoč sirotam, širjenje evangelija. Ta odlomek se torej ne nanaša nanj. Nanaša pa se na vsakogar, ki želi biti bogat. In kot apostol zelo jasno pove, je korenina vsega zla prav to: želja po bogastvu, ljubezen do denarja, pohlep; z drugimi besedami, nezadovoljstvo s hrano in oblačili, ampak želja po vedno več in več. Kot je rekel Janez Krizostom, velik teolog iz 4. stoletja:

»Bogat ni tisti, ki ima veliko premoženja, ampak tisti, ki ne potrebuje veliko. Podobno ni reven tisti, ki nima ničesar, ampak tisti, ki hoče imeti veliko. Če hoče imeti veliko, ga moramo šteti za najrevnejšega od vseh, četudi ima več denarja kot vsi drugi skupaj.«

Ni toliko dohodek, ki določa, ali je nekdo bogat ali reven, ampak njegove želje. Če je zadovoljen s hrano in oblačili, je bogat, ker nima želje po več. Če pa ni zadovoljen s hrano in oblačili, ampak želi na primer živeti v razkošni hiši, imeti razkošne počitnice, voziti drage avtomobile itd., je zaradi svojih želja reven. Da bi zadovoljil te želje, želi postati bogat, s čimer pade v skušnjava in past.

Kakor nam je rekel Gospod:

Matej 16:24-27

„Takrat je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo priti za menoj, naj se sam sebi odpove in vzame svoj križ ter hodi za menoj! Zakaj, kdor hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil. Kdor pa svoje življenje zavaljo mene izgubi, ga bo našel. **Kaj namreč človeku pomaga, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kaj bo človek dal v zameno za**

svojo dušo? Prišel bo namreč Sin človekov v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli in takrat bo vsakemu povrnil po njegovih delih.“

Predstavljajmo si, da nam je uspelo pridobiti ves svet. Predstavljajmo si, da imamo ne le vse, kar si želimo, ampak tudi dvojno in trojno toliko. Kakšen bi bil dobiček, če bi pri tem izgubili svojo dušo? In zagotovo: če bomo sledili tej poti, poti lakomnosti, bo cena naša lastna duša! Kajti kot smo prej brali: ljubezen do denarja je korenina vsega zla, katerega konec je uničenje in poguba.

Spomnimo se tu prilike o neumnem bogatinu:

Luka 12:15-21

„In rekel jim je: »**Glejte in varujte se vsake lakomnosti**; zakaj življenja nima nihče iz obilice svojega premoženja.« Povedal pa jim je to priliko: »Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo in je sam pri sebi premišljal: ‚Kaj naj počnem, ko svojih pridelkov nimam kam spraviti?‘ In rekel je: ‚Tole bom storil; svoje žitnice bom podrl ter postavil večje in tam bom spravil vse svoje pridelke in svoje blago. In svoji duši porečem: Duša moja, veliko blaga imaš, spravljenega za veliko let; počivaj, jej, pij in bodi dobre volje!‘ Toda Bog mu je rekel: ‚Neumnež, to noč bodo tvoje življenje terjali od tebe; kar pa si spravil, čigavo bo?‘ **Tako je s tistim, ki si nabira zaklade, pa ni bogat pred Bogom.**«”

Obstaja želja, da bi človek postal bogat, ki je blagoslovljena in upravičena: želja, da bi bil »bogat« v zvezi z Bogom in Njegovim kraljestvom. To je edina upravičena želja, da bi bil človek bogat. Nasprotno pa želja, da bi bil človek bogat **v tem svetu**, ni samo, da ni blagoslovljena, ampak je enaka nesreči, saj tiste, ki imajo to željo, zavaja stran od vere in resničnega evangelija. Gospod je podal zgornjo priliko prav zato, da nas opozori na to nevarnost. Kakor je rekel:

Luka 12:15

In rekel jim je: »**Glejte in varujte se vsake lakomnosti**; zakaj življenja nima nihče iz obilice svojega premoženja.«

„**Glejte in varujte se vsake lakomnosti**“! Odvrnite se torej od vseh, ki se pretvarjajo, da so kristjani, in vam obljublajo bogastvo ali vas spodbujajo, da si prizadevate za bogastvo. Želja po bogastvu nima ničesar opraviti s pravim krščanstvom.

Pravzaprav je lakomnost greh iste kategorije kot prešuštvo, nečistovanje in kraja, in tisti, ki so lakomni, ne bodo prišli v Božje kraljestvo. Pavel je to jasno povedal:

1 Korinčanom 6:9-11

„Ali mar ne veste, da krivičniki božjega kraljestva ne bodo deležni? Ne motite se: ne nečistniki ne malikovalci ne prešuštniki ne mehkužneži ne hotniki moških ne tatovi ne **lakomniki** ne pijanci ne obrekljivci ne roparji ne bodo posedli božjega kraljestva. In taki ste bili nekateri; toda očistili ste se, posvetili ste se, opravičenje ste dosegli v imenu Gospoda Jezusa Kristusa in v Duhu našega Boga.“

Preden smo prišli h Kristusu, smo bili nekateri od teh stvari. Vendar je bilo vse to odplaknjeno z našim krstom, ki očitno ni le obred, ampak nekaj zelo pomembnega, kar označuje začetek našega novega življenja v Kristusu. Ali se bomo potem spet vrnili k tem stvarim? Če se bomo, če bomo zavestno hoteli živeti življenje lakomnosti, življenje tekanja za stvarmi in bogastvom, potem se ne slepimo: ne bomo podedovali Božjega kraljestva! In pogledajte tudi, da je lakomnost v isti kategoriji kot nečistost, prešuštvo, homoseksualnost, malikovanje itd.

Da ne bi ostalo nobenega dvoma, Pavel ponovi isto opozorilo v Pismu Efežanom:

Efežanom 5:1-8

„Posnemajte torej Boga kot ljubljene otroci in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus ljubil nas in se za nas dal v daritev in žrtev, Bogu v prijeten vonj. Nesramnost pa in vsaka

nečistost ali **lakomnost** naj se med vami niti ne imenuje, kakor se spodobi svetim; tudi ne nespodobno vedenje in nespametno govorjenje ali norčevanje, kar se ne spodobi, ampak rajši zahvaljevanje. **Vedite in razumite namreč, da noben nesramnež ali nečistnik ali lakomnik – kar pomeni malikovalec – nima deleža v kraljestvu Kristusovem in božjem.** Nihče naj vas ne vara s praznimi besedami; kajti zaradi tega pride božja jeza nad sinove nepokornosti. Ne imejte torej z njimi deleža. Kajti nekdanj ste bili tema, zdaj pa ste luč v Gospodu. Kakor otroci luči hodite –”

In spet **Kolosanom 3:1-7**

“Če ste torej vstali s Kristusom, iščite, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na božji desnici. Kar je zgoraj, po tem hrepenite, ne po tem, kar je na zemlji. Zakaj umrli ste in vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu. Ko se prikaže Kristus, naše življenje, takrat se boste tudi vi z njim prikazali v slavi. Zamorite torej ude, kateri so na zemlji, nesramnost, nečistost, pohotnost, hudobno poželjivost in **lakomnost, ki je malikovalstvo;** zaradi teh prihaja božja jeza nad otroke nepokornosti; in v teh ste tudi vi nekdanj živeli, ko ste bili med njimi.”

Kot vidimo, je vprašanje lakomnosti, ljubezni do denarja, tako resno, da je apostol o njem opozoril v več svojih pismih. Vse lokalne cerkve so morale vedeti! Nihče ne sme biti zaveden! Zato opozorilo ponovi trikrat. In opozorilo je enako: lakomnost – in druge stvari, omenjene v zgornjih odstavkih – bodo tiste, ki to počnejo, zadržale zunaj Božjega kraljestva, če se ne bodo pokesali.

V teh odlomkih Pavel ne govori o ljudeh zunaj cerkve. Če bi to storil, bi to pomenilo, da bi nekristjan, ki ne počne teh stvari, vstopil v Božje kraljestvo, četudi bi zanikal Kristusa. Toda to je nemogoče. Torej se to opozorilo nanaša na notranje člane, ljudi v cerkvi, NA NAS. Če mi – ki smo bili očiščeni svojih grehov, ki smo spoznali luč – pademo v te stvari in se zanje ne pokesamo, potem ne bomo vstopili v Božje kraljestvo. Ker prava vera, bratje in sestre, ni samo izpoved, ampak pot. Pot, na kateri, če pademo,

vstanemo – skozi pokoro – in nadaljujemo. A če se ne bomo dvignili, če se ne bomo pokesali, se bo zgodilo tisto, kar pravijo ti odlomki, in o tem ne smemo dvomiti.

Kakor je rekel Gospod:

Luka 16:13

„Noben služabnik ne more služiti dvema gospodoma: ali bo namreč enega sovražil in drugega ljubil, ali se bo enega držal in drugega preziral. **Ne morete služiti Bogu in mamonu.**«”

Mammon pomeni denar. Ne moremo služiti Bogu in denarju hkrati. Ali eno ali drugo. Prevaramo sami sebe, če mislimo, da vemo bolje! In prepričan sem, da nekateri od nas resnično prevarajo sami sebe v tej zadevi. Ker ljubezen do denarja spodbuja cel svet in družba, včasih pa tudi nekateri, ki se pretvarjajo, da so krščanski pridigarji, se zdi nekako sprejemljiva. Zato se mnogi odlomki, ki smo jih doslej prebrali, začnejo z besedami: »Ne dajte se zavesti« ali »pazite«. Božja beseda nima mehkega nasprotnega mnenja o tej temi, ampak trdo nasprotno mnenje, izraženo, kot smo videli v številnih odlomkih.

Če povzamemo, kar smo videli do zdaj:

- i. Ne moremo služiti Bogu in denarju.
- ii. Pohlepni ne bodo podedovali Božjega kraljestva.
- iii. Ljubezen do denarja je korenina vsega zla.

Na koncu pustimo ob strani vse takšne zle želje in poslušajmo besede našega Gospoda, ki nam je rekel, naj se ne skrbimo za nič drugega, ampak naj najprej iščemo Boga in njegovo kraljestvo, in vse, kar potrebujemo, nam bo dodano. Ali ni to čudovito in več kot dovolj? To obljubo nam je dal takoj po priliki o neumnem bogatašu, ki smo jo prebrali zgoraj:

Luka 12:22-31

„Svojim učencem pa je rekel: »Zato vam pravim: Ne bodite v skrbih za življenje, kaj boste jedli; tudi ne za telo, kaj boste oblekli. Zakaj življenje je več ko jed in telo več ko obleka. Poglejte krokarje: ne sejejo in ne žanjejo, nimajo ne shrambe ne žitnice, in Bog jih živi. Koliko več ste vi vredni ko ptice. Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo dodati svojemu življenju en komolec? Če torej še tega ne zmorete, kar je najmanjše, kaj ste v skrbih za drugo? Poglejte lilije, kako rastejo; ne delajo in ne predejo, a povem vam, da se še Salomon v vsem svojem sijaju ni oblačil kakor katera izmed njih. Če pa travo, ki je danes na polju in se jutri v peč vrže, Bog tako oblači, koliko bolj bo vas, maloverni! **Tudi vi ne iščite, kaj boste jedli in kaj boste pili, in si ne delajte skrbi!** Vse to namreč iščejo pogani tega sveta. **Vaš Oče pa vé, da to potrebujete. Iščite marveč božje kraljestvo in vse to vam bo navrženo.**”

Naš Oče pozna naše potrebe in skrbi za nas! Zato nas pismo Hebrejcem poučuje:

Hebrejci 13:5-6

„**Življenje bodi brez lakomnosti, zadovoljni bodite s tem, kar imate;** kajti sam je rekel: »Ne bom stopil od tebe in ne bom te zapustil.« Zato moremo zaupljivo govoriti: »Gospod je moj pomočnik, ne bom se bal; kaj bi mi storil človek?«”

Ne smemo popustiti lakomnosti, ampak biti zadovoljni s tem, kar imamo. Zakaj? Ker je rekel, da **nas nikoli ne bo zapustil niti nas ne bo zapustil.** Gospod je torej naš pomočnik! Ne bomo se bali! Ne bomo se skrbeli! Namesto tega, kot je rekel Pavel:

Filipanci 4:6-7

„Nikar ne bodite v skrbah, ampak v vsem razodevajte svoje želje Bogu v molitvi in prošnji z zahvalo. In božji mir, ki vsak razum presega, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.”

Anastasios Kioulachoglou